

РИЈЕЧ РЕДАКЦИЈЕ

Током посљедњих неколико година Редакција и Уредник *Историјских записа* суочавали су се са великим финансијским тешкоћама. Часопис је из године у годину западао у све већу немаштину. Тако да се озбиљно постављало питање даљег излажења часописа, али је захваљујући пожртвованости и залагању Уредника и подршци Редакције успио да се до сада одржи, тако да су годишње редовно излазила по два двоброја. Сада је и такво редуковано публикување дошло у питање. А ево зашто. У склопу финансирања Историјског института, *Историјске записе* је финансирао СИЗ за науку, касније назван Фонд за науку, и сада Министарство за просвјету и науку Црне Горе. Новац је даван само за штампање часописа, па и то не у пуном износу. Тако су остали непокривени сви остали трошкови: хонорари сарадницима, за лектуру, преводње резимеа и садржаја на француски језик, коректуру, хонорар Редакцији и Уреднику, поштарина и друго. То је Редакцију и Уредника довело у веома тешак положај. Само захваљујући великом разумијевању дугогодишњих сарадника (који нијесу тражили хонорар), лектора (који је рукописе лекторисао уз минималну накнаду) и залагању и сналажењу Уредника *Историјски записи* су се до данас одржали у животу.

Током прве половине 1992. године Редакција је припремила један двоброј часописа. Чекала се само средства да би рукопис предала у штампу. Вријеме је пролазило, а новац није стижао. Тек на ургирање Уредника и в. д. директора Института, крајем 1992. године Министарство је додијелило средства, али за штампање четвороброја за 1992. годину. Пошто је већина радова била прихваћена још крајем 1991. године, десило се да се уврсте и по неколика рада појединих сарадника. Редакција није очекивала толике неприлике са финансирањем, већ је рачунала на

редовна и тако је и прихватала рукописе. Будући да је благовремено обавјештавала ауторе, није могла у том погледу вршити поновну селекцију.

Одговорне у Министарству за просвјету и науку Редакција је обавијестила о тешком положају *Историјских записа*. Пријети опасност да се часопис угаси, уколико се настави овако неуредно и недовољно његово финансирање. А његово гашење значило би велику штету за културу Црне Горе, а поготово за њену историографију.

Редакција и Уредник се овим обраћају и сарадницима, читаоцима, научним, просвјетним и културним установама и радницима у њима, да свако на свој начин помогне да *Историјски записи* наставе свој живот.

УРЕДНИК